

Амундсенъ, както казахме, останалъ при полът на южния полюсъ (около 80°), дъто се свършва океана и се започва сушата. Тука той зимувалъ съ 5 другари и 115 кучета. Той рѣшилъ прѣзъ зимата здраво да се приготви за сухоземното си пѫтуване. Наредилъ всичко така, че щомъ се пукне прѣзъ октомври пролѣтъта, веднага да е готовъ за

Цѣлата дружина на Амундсена

пѫтъ. Така нашите пѫтници прѣкарали студения мартъ; на 22 априлъ залѣзло слънцето и настжила нощъ, която продължила чакъ до 24 августъ, си-рѣчъ нашиятъ норвежци цѣли три мѣсесца не видѣли ни да изгрѣва, ни да залѣзва слънцето. То сѣкашъ се изгубило. При всичко това не било много тѣмно. Хората можали да виждатъ въ сумрака доста добре и дори твърдѣ далече. Ала за работата си тѣ си